

UZNESENIE

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Agnesy Hricovej a členov senátu Mgr. Miloša Greguša a JUDr. Denisy Novotnej Mlinárscikovej v exekučnej veci oprávneného EOS KSI Slovensko, s.r.o. so sídlom Pajštúnska č. 5 Bratislava IČO: 35 724 803 zastúpeného Advokátskou kanceláriou TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o. AK so sídlom Pajštúnska č. 5 Bratislava proti povinnej

právne zastúpenej Združenie na ochranu práv občana - AVES so sídlom Poničana č. 9 Bratislava vedenej súdnym exekútorom JUDr. Rudolfom Krutým PhD. Exekútorsky úrad so sídlom Záhradnícka č. 60 Bratislava pod spis. zn. EX 20814/16 o námietkach povinnej proti exekúcii v konaní o odvolaní povinnej proti uzneseniu Okresného súdu Rožňava č. k. 8Er/25/2017-54 zo dňa 05.09.2018 takto

r o z h o d o l :

Z r u š u j e uznesenie súdu prvej inštancie a vec mu v r a c i a na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

O d ô v o d n e n i e

1. Súd prvej inštancie napadnutým uznesením námietky povinnej proti exekúcii zamietol. Zároveň zamietol námietky povinnej voči trovám exekúcie, návrh povinnej na odklad exekúcie, ako aj jej návrh na zastavenie exekúcie a na vyhlásenie exekúcie za neprípustnú.

2. V odôvodnení napadnutého uznesenia uviedol, že oprávnený sa návrhom spísaným u súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého, PhD. dňa 01.12.2016 domáhal vykonania exekúcie voči povinnej pre uspokojenie peňažnej pohľadávky vo výške 71,39 Eur, úrokov z

omeškania a trov konania, vyplývajúcej z rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu zriadeného pri Asociácii pre arbitráž spis. zn. SRSAspA 07506/16 zo dňa 01.06.2016.

3. Dňa 06.02.2017 Okresný súd Rožňava poverením č. 5808000708 poveril na vykonanie exekúcie súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého, PhD. Exekútorsky úrad so sídlom Záhradnícka č. 60 Bratislava, IČO: 37929810.

4. Následne dňa 07.03.2017 súdny exekútor predložil súdu prvej inštancie podanie povinnej, označené ako „Námietky proti exekúcii a proti trovám exekúcie, návrh na odklad exekúcie, návrh na vyhlásenie exekúcie za neprípustnú a návrh na zastavenie exekúcie“. V tomto podaní povinná uviedla, že predmetná exekúcia sa vymáha na základe premlčaného plnenia zo spotrebiteľskej zmluvy, pričom v konaní došlo k zneužitiu nízkej gramotnosti povinnej, nakoľko táto je rómskou občiankou a exekúcia je vedená v rozpore s dobrými mravmi. Uviedla, že uznala premlčanú pohľadávku podpísaním Dohody o uznaní záväzku a o úhrade pohľadávky v splátkach, pričom v čase uznania dlhu nevedela, že uznáva premlčaný dlh. Listom zo dňa 24.11.2015 bola menovaná oprávneným vyzvaná, aby označila rozhodcovský súd alebo odmietla konanie pred rozhodcovským súdom, ale keďže výzve nerozumela, vôbec na ňu nereagovala. Taktiež namietala povinnosť zaplatiť trovy konania za súdny poplatok, nakoľko je oslobodená od povinnosti zaplatiť súdny poplatok. Žiadala, aby súd prvej inštancie vyhovel jej námietkam proti exekúcii a proti trovám exekúcie, povolil odklad exekúcie, vyhlásil exekúciu za neprípustnú a zároveň ju zastavil a priznal jej trovy konania v plnej výške.

5. Citujúc ustanovenie § 50 ods. 1 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (ďalej len „Exekučný poriadok“) v znení neskorších predpisov, súd prvej inštancie konštatoval, že námietky povinnou vznesené dňa 03.03.2017 boli podané v zákonom stanovenej 14 - dňovej lehote. K Dohode o uznaní záväzku o úhrade pohľadávky v splátkach a k Dotazníku k tejto Dohode súd prvej inštancie uviedol, že povinná riadne uznala svoj záväzok voči oprávnenému. Tieto jednoznačne dávali povinnej na vedomie, že uznanie premlčaného nároku majú za následok plynutie novej premlčacej lehoty. Súd je toho názoru, že aj priemerne zdatný spotrebiteľ je schopný oboznámiť sa s nimi prečítaním a pochopiť ich obsahu a právnym následkom. Súd v tejto súvislosti poukázal aj na to, že povinná má spôsobilosť na právne úkony v plnom rozsahu. Navyše, ak povinná využila v exekučnom konaní možnosť zastúpenia Združením na ochranu spotrebiteľov, právnu pomoc mohla využiť aj pred uzatvorením jednotlivých právnych úkonov. Teda ak povinná s touto dohodou nesúhlasila a predovšetkým nerozumela jej obsahu a tomu, čo je to premlčanie a aké sú následky tohto úkonu, predmetnú dohodu podpisovať vôbec nemala.

6. Súd prvej inštancie zároveň poukázal na bod 3.1 rozhodcovskej zmluvy, z ktorého vyplýva, že všetky spory, ktoré vzniknú z Dohody budú riešené pred a) Stálym rozhodcovským súdom, ak žalujúca zmluvná strana podá žalobu na Stálom rozhodcovskom súde, b) pred príslušným súdom Slovenskej republiky, ak žalujúca zmluvná strana podá žalobu na súde podľa príslušného právneho predpisu. Z uvedeného vyplýva, že spory medzi zmluvnými stranami budú riešené pred rozhodcovským súdom alebo alternatívne pred všeobecným súdom. Vzhľadom na to, že povinná si v zákonom stanovenej lehote nevybrala rozhodcovský súd, resp. neodmietla rozhodcovské konanie, oprávnený využil svoje právo a vybral zo zoznamu stálych rozhodcovských súdov - Stály rozhodcovský súd zriadený pri

Asociácií pre arbitráž. Súd ma teda za to, že boli splnené všetky podmienky pre vznik právomoci rozhodcovského súdu, ktorá zakladá existenciu exekučného titulu. Povinná nebola žiadnym spôsobom o možnosť voľby ukrátená. Taktiež povinná nevyužila možnosť podať voči rozsudku rozhodcovského súdu opravný prostriedok. Na základe právoplatného a vykonateľného exekučného titulu Okresný súd Rožňava vydal dňa 06.02.2017 poverenie č. 5808000708 poveril na vykonanie exekúcie súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého, PhD.

7. Súd prvej inštancie s poukazom na vyššie uvedené skutočnosti námietky povinnej proti exekúcii zamietol.

8. Ďalej súd prvej inštancie posudzoval aj námietky povinnej proti trovám exekúcie, a to z hľadiska ich obsahu a odôvodnenosti v zmysle ustanovení § 200 ods. 1, § 201 ods. 1 a 2 Exekučného poriadku a uzavrel, že námietky povinnej neobsahujú žiadny dôvod, pre ktorý by im bolo možné vyhovieť. Menovaná ich žiadnym spôsobom neodôvodnila a neuviedla ani žiadne skutočnosti, ktoré by nasvedčovali tomu, že trovy exekúcie uvedené súdnym exekútorom v upovedomení a začatí exekúcie sú nesprávne vypočítané.

9. Keďže ich povinná neodôvodnila tak, ako to predpokladá ustanovenie § 50 ods. 1 tretia veta Exekučného poriadku, súd prvej inštancie námietky povinnej voči trovám exekúcie zamietol.

10. Súd prvej inštancie sa tiež zaoberal návrhom povinnej na odklad exekúcie.

11. V tejto súvislosti súd prvej inštancie uzavrel, že povinná žiadnym spôsobom nepreukázala a nepredložila súdu žiadne dôkazy o tom, že sa prechodne bez svojej viny ocitla v takom postavení, že by pre ňu alebo pre jej rodinných príslušníkov mohla mať exekúcia nepriaznivé následky.

12. Preto súd prvej inštancie návrh povinnej na odklad exekúcie zamietol.

13. Pokiaľ ide o návrh povinnej na vyhlásenie predmetnej exekúcie za neprípustnú a jej zastavenie súd prvej inštancie vychádzajúc z dikcie ustanovenia § 57 ods. 1 Exekučného poriadku v znení do 31.03.2017 uzavrel, že povinná nepreukázala existenciu ani jednej zo zákonných podmienok uvedených v tomto ustanovení na zastavenie exekúcie.

14. Na základe vyššie uvedených skutočností súd prvej inštancie návrh povinnej na vyhlásenie exekúcie za neprípustnú a na jej zastavenie zamietol.

15. Na súde prvej inštancie konal a rozhodoval sudca.

16. Proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie v celom jeho rozsahu podala v zákonnej lehote (§ 362 ods. 1 CSP) odvolanie povinná.

17. Žiadala, aby odvolací súd napadnuté uznesenie zrušil a vrátil vec súdu prvej inštancie na nové konanie a rozhodnutie.

18. Namietala, že súd prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, že dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, pričom súd prvej inštancie nesprávnym procesným postupom jej znemožnil, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu jej práva na spravodlivý proces.

19. Povinná poukázala na to, že pôvodný oprávnený postúpil na spoločnosť EOS KSI Slovensko, s.r.o., dňa 07.12.2012 už premlčanú pohľadávku, pričom jej to nebolo oznámené a ani postúpenie pohľadávky doručené. Ak by skutočne vedela o premlčaní predmetného záväzku, ktorý sa stal dňom 19.1.2013 premlčaným, dobrovoľne by nepristúpila k uznaniu záväzku a tým aj k predĺženiu premlčacej doby a dobrovoľne by ani nepodpísala dňa 14.2.2014 Dohodu o uznaní dlhu, ktorou by si pre seba vyjedнала nevýhodné podmienky.

20. Poukázala na to, že ak by uznaním záväzku skutočne prejavila svoju vôľu dobrovoľne splniť premlčaný záväzok, potom neexistuje žiaden rozumný argument, prečo by uznaný záväzok neuhradila keď ešte nebol premlčaný ihneď po podpísaní predmetnej dohody. Uviedla, že tak ako bola predmetná dohoda podpísaná, bola už predtým inými všeobecnými súdmi vyhlásená za nekalú obchodnú praktiku. Poukázala na to, že konečná splatnosť úveru nastala dňa 18.1.2010. Premlčacia lehota začala plynúť od 19.1.2010 a uplynula dňa 19.1.2013. Oprávnený jej predložil dohodu dňa 14.2.2014, pričom do nej sám doplnil údaje. Vyčíslil tak domnelú dlžnú sumu istiny vo výške 50,57 Eur, ostatné príslušenstvo 20,82 Eur, náklady na inkaso 10,71 Eur, úrok z omeškania 18,25 % ročne zo sumy 50,57 Eur za dobu od 20.09.2009 do dňa splatnosti poslednej splátky podľa dohody. Nie je však zrejmé, aké príslušenstvo oprávnený podľa zmluvy vyčíslil, pretože zo zmluvy nevyplýva žiadne príslušenstvo, ktoré mala povinná pôvodnému veriteľovi zaplatiť. Pôžička bola bezúročná a bezpoplatková, pretože v zmluve o pôžičke nie je uvedený žiaden úrok a žiadne poplatky. Nie je teda dokázané, či uznaný záväzok v čase podpísania dohody o uznaní záväzku aj skutočne existoval. V rozhodcovskom konaní teda nebolo možné uplatňovať premlčaciu dobu v trvaní 10 rokov vzhľadom na nekalú obchodnú praktiku oprávneného spočívajúcu v dohode o uznaní záväzku a o úhrade pohľadávky v splátkach. Zdôraznila, že nemala akýmkoľvek spôsobom ovplyvniť znenie tejto dohody, dohoda bola uzavretá v rozpore s dobrými mravmi a sledovala výlučne zvýhodnenie oprávneného. V tejto súvislosti poukázala na rozhodnutie Krajského súdu Prešov spis. zn. 6Co/71/2015, Krajského súdu Banská Bystrica spis. zn. 16Co/292/2013 a 16Co/287/2013, 16Co/657/2013 a Najvyššieho súdu SR spis. zn. 8MCdo/1/2014.

21. Povinná zdôraznila, že jej záväzok na základe zmluvy o pôžičke má spotrebiteľský charakter, rovnako aj dohoda o uznaní záväzku. Pretože táto dohoda o uznaní záväzku nie je novým záväzkovým vzťahom, na jej základe nemohla byť uzavretá ani rozhodcovská zmluva a následne vedené ani rozhodcovské konanie. Z uvedeného vyplýva, že rozhodcovský rozsudok bol vydaný na základe neplatnej rozhodcovskej zmluvy a zaviazal ju na plnenie, na ktoré veriteľ nie je oprávnený. Má za to, že v konkrétnostiach danej exekučnej veci uzavretá rozhodcovská zmluva predstavuje neprijateľnú zmluvnú podmienku, z ktorého titulu je neplatná, a preto rozhodcovský rozsudok vydaný na jej základe je nulitný. Poukázala na nález Ústavného súdu SR spis. zn. PL. ÚS 16/95 zo dňa 24.5.1995 a v kontexte uvedeného navrhla, aby odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie zrušil a vec mu vrátil n a ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

22. Oprávnený sa k podanému odvolaniu povinnej písomne vyjadril dňa 10.4.2019. Uviedol, že predmetný rozhodcovský rozsudok má tie isté vlastnosti ako právoplatný rozsudok všeobecného súdu SR, z čoho vyplýva, že je prekážkou pre opätovné prejednanie veci, je právne záväzný a po uplynutí lehoty na plnenie je vykonateľný, teda je plne spôsobilým podkladom pre výkon exekúcie. Povinná sa slobodne rozhodla s oprávneným uzavrieť rozhodcovskú zmluvu, ktorá je samostatným dokumentom a táto nebola súčasťou Dohody o uznaní záväzku. Rozhodcovská doložka neobsahuje žiadne zložité a ani zavádzajúce právne formulácie, pričom jej obsah nie je tak rozsiahly, aby sa s ním povinná nemala možnosť oboznámiť. Poukázal na to, že zásadná prípustnosť rozhodcovskej doložky bola priznaná aj rozsudkom Vrchného súdu v Olomouci zo dňa 02.3.2011, spis. zn. 12Cmo/13/2010, pričom tento súd dokonca uviedol, že existencia rozhodnutia ESD č. C-168/05 vo veci Elisa Mariá Mostaza Claro proti Centro Móvil Milenium SL v zmysle jeho bodov č. 36 - 39 nestanovuje povinnosť národného súdu prehlásiť rozhodcovskú doložku z úradnej moci za neplatnú a vyvodit' z toho ďalšie dôsledky.

23. Oprávnený navrhol, aby odvolací súd napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie v celom rozsahu potvrdil.

24. Súdny exekútor sa k podanému odvolaniu povinnej v stanovenej lehote písomne nevyjadril.

25. Krajský súd ako súd odvolací (§ 34 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok, ďalej len „CSP“) po zistení, že odvolanie podala povinná v zákonnej lehote, preskúmal uznesenie podľa § 379 a § 380 ods. 1 CSP ako aj konanie mu predchádzajúce, a to bez nariadenia odvolacieho pojednávania v zmysle § 385 ods. 1 CSP a contrario a dospel k záveru, že odvolanie povinnej je dôvodné.

26. Podľa ustanovenia § 9a Exekučného poriadku, ak to povaha veci nevyklučuje, v konaní podľa tohto zákona sa primerane použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku.

27. Podľa ustanovenia § 220 ods. 2 CSP v odôvodnení rozsudku súd uvedie, čoho sa žalobca domáhal, aké skutočnosti tvrdil, aké dôkazy označil, aké prostriedky procesného útoku použil, ako sa vo veci vyjadril žalovaný a aké prostriedky procesnej obrany použil. Súď jasne a výstižne vysvetlí, ako posúdil podstatné skutkové tvrdenia a právne argumenty strán, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, ktoré dôkazy vykonal, z ktorých dôkazov vychádzal a ako ich vyhodnotil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil, prípadne odkáže na ustálenú rozhodovaciu prax. Súď dbá, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé. Uvedené primerane platí v zmysle § 234 ods. 2 CSP aj na uznesenie

28. Podľa ustanovenia § 389 ods. 1 písm. c) CSP, odvolací súď rozhodnutie súdu prvej inštancie zruší, len ak súď prvej inštancie v dôsledku nesprávneho právneho posúdenia veci nevykonal navrhované dôkazy, ak nie je účelné doplniť dokazovanie odvolacím súdom.

29. Podľa ustanovenia § 391 ods. 1 CSP, ak odvolací súď zruší rozhodnutie, môže podľa povahy veci vrátiť vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie,

prerušiť konanie, schváliť zmier, zastaviť konanie alebo postúpiť vec orgánu, do ktorého právomoci vec patrí.

30. Odvolací súd po oboznámení sa s obsahom spisu v tejto súvislosti zistil nasledujúce skutočnosti.

31. V prejednávanej veci sa exekučné konanie začalo dňa 01.12.2016, kedy bol u súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého, PhD., spísaný návrh oprávneného na vykonanie exekúcie do zápisnice. Od 01.4. 2017 je účinná novela Exekučného poriadku, ktorá v prechodnom ustanovení § 243h ods. 1 vete prvej zakotvila, že ak tento zákon v ustanovení § 243i až § 243k neustanovuje inak, exekučné konania začaté pred 1. aprílom 2017 sa dokončia podľa predpisov účinných do 31. marca 2017. Na dané exekučné konanie je preto potrebné aplikovať ustanovenia Exekučného poriadku účinné do 31.3.2017. Návrhom na vykonanie exekúcie zo dňa sa oprávnený domáhal vykonania exekúcie proti povinnej o vymoženie sumy eur 71,39 Eur s príslušenstvom, a to na základe exekučného titulu, ktorým je Rozhodcovský rozsudok zriadený pri Asociácii pre arbitráž, so sídlom Vansovej č. 2, 811 03 Bratislava, vydaný rozhodcom Mgr. Richardom Mošaťom, LL.M., spis. zn. SRSAspA/07506/16 zo dňa 01.6.2016, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 10.11.2016 a vykonateľnosť dňa 10.11.2016.

32. Uvedený exekučný titul uložil povinnej (žalovanej) zaplatiť oprávnenému sumu 71,39 Eur, úrok z omeškania vo výške 8,75 % ročne zo sumy 50,57 Eur od 08.12.2012 do zaplataenia, trovy rozhodcovského konania pozostávajúce z poplatku za rozhodcovské konanie vo výške 19,80 Eur a trov právneho zastúpenia vo výške 60,44 Eur, a to všetko do troch dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

33. Súd prvej inštancie na základe návrhu oprávneného a žiadosti súdneho exekútora dňa 06.2.2017 poveril súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého, PhD., Exekútorsky úrad so sídlom Záhradnícka č. 60, 821 08 Bratislava, IČO: 37929810, poverením č. 5808000708 vykonaním exekúcie.

34. Povinná uznala premlčanú pohľadávku podpísaním Dohody o uznaní záväzku a o úhrade pohľadávky v splátkach, pričom v čase uznania dlhu nevedela, že uznáva premlčaný dlh. V Rozhodcovskej zmluve v bode 3.1 bola dohodnutá rozhodcovská doložka podľa ktorej všetky spory, ktoré vzniknú z Dohody o uznaní záväzku a o úhrade pohľadávky v splátkach, budú riešené pred: a) Stálym rozhodcovským súdom, ak žalujúca zmluvná strana podá žalobu na Stálom rozhodcovskom súde, b) pred príslušným súdom Slovenskej republiky, ak žalujúca zmluvná strana podá žalobu na súde podľa príslušného právneho predpisu. Vzhľadom na to, že povinná si v zákonom stanovenej lehote nevybrala rozhodcovský súd, resp. ani neodmietla rozhodcovské konanie, oprávnený využil svoje právo a vybral zo zoznamu stálych rozhodcovských súdov Stály rozhodcovský súd zriadený pri Asociácii pre arbitráž.

35. Úlohou odvolacieho súdu bolo s prihliadnutím na povinnou vymedzené dôvody jej odvolania posúdiť, či je v prejednávanej veci daný dôvod na odklad exekúcie, resp. na vyhlásenie exekúcie za neprípustnú a aj na jej zastavenie.

36. S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti odvolací súd zistil, že súd prvej inštancie v základom konaní neprihliadol na prípadné neprijateľné podmienky, čo je v rozpore

so zmyslom a účelom Exekučného poriadku. V prejednávanej veci niet sporu o tom, že predmetná zmluva o úvere je spotrebiteľskou zmluvou. Súd prvej inštancie v napadnutom uznesení neposkytol dostatočný argumentačný základ pre identifikáciu neprijateľnej zmluvnej podmienky, ktorá je v rozpore s dobrými mravmi, či so zákonom, pričom ani neposúdil možnosť jej následnej kvantifikácie. Taktiež exekučný súd dostatočne neskúmal, či exekučný titul bol vydaný orgánom na to oprávneným, neposudzoval platnosť uzavretej rozhodcovskej doložky, ak exekučným titulom v konaní je rozhodcovský rozsudok vydaný na základe tejto rozhodcovskej doložky, čo vyplýva aj z viacerých rozhodnutí Najvyššieho súdu Slovenskej republiky. Nedostatok právomoci rozhodcovského súdu odvíjajúci sa od neexistencie či neplatnosti rozhodcovskej zmluvy má v spotrebiteľskej veci za následok materiálnu nevykonateľnosť (nezáväznosť) rozhodcovského rozsudku. Takúto interpretáciu ustanovenia § 44 ods. 2 Exekučného poriadku vyžaduje účel právnej úpravy premietajúcej sa v právnych predpisoch na ochranu práv spotrebiteľa tvoriacich samostatné odvetvie práva, a to spotrebiteľské právo. Týmto účelom je odstránenie značnej nerovnováhy v právach a povinnostiach založených spotrebiteľskou zmluvou ku škode spotrebiteľa. Odvolací súd dopĺňa, že neplatná rozhodcovská doložka nemôže založiť právomoc rozhodcovského súdu na konanie a takto vydaný rozhodcovský rozsudok na základe neprijateľnej zmluvnej podmienky, nemôže byť exekučným titulom, lebo ide o nulitný právny akt. Povinnosťou exekučného súdu bolo preto skúmať aj to, či vymáhaný nárok oprávneného vznikol v súvislosti so spotrebiteľskou zmluvou, či spotrebiteľská zmluva obsahovala neprijateľné zmluvné podmienky, na ktoré mal exekučný súd v základnom konaní ex offio prihliadať.

37. Z týchto dôvodov odvolací súd zrušil napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie v celom rozsahu podľa ustanovenia § 389 ods. 1 písm. c) CSP a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie (§ 391 ods. 1 CSP).

38. V ďalšom konaní bude povinnosťou súdu prvej inštancie opätovne posúdiť, či spotrebiteľská zmluva uzavretá medzi účastníkmi konania obsahuje neprijateľné zmluvné podmienky, na ktoré exekučný súd neprihliadol, či neplatnosť rozhodcovskej zmluvy má v spotrebiteľskej veci za následok aj materiálnu nevykonateľnosť (nezáväznosť) rozhodcovského rozsudku, pričom ak v prípade, že súd dospeje k záveru, že tu existujú neprijateľné zmluvné podmienky v neprospech spotrebiteľa/povinnej, je povinný o nich rozhodnúť v zmysle prísl. ustanovení Exekučného poriadku.

39. Podľa ustanovenia § 391 ods. 2 CSP, ak bolo rozhodnutie zrušené a ak bola vec vrátená súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, tento súd je viazaný právnym názorom odvolacieho súdu.

40. V novom rozhodnutí súd prvej inštancie rozhodne aj o náhrade trov celého konania, vrátane trov odvolacieho konania (§ 396 ods. 3 CSP).

41. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 poslednej vety CSP).

P o u č e n i e : Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 a nasl. CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP). Uvedená povinnosť neplatí, ak je dovolateľ fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

V Košiciach dňa 9. januára 2023

JUDr. Agnesa Hricová
predsedníčka senátu
sudkyňa spravodajkyňa

Mgr. Miloš Greguš
člen senátu

JUDr. Denisa Novotná Mlinárčiková
členka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Marcela Gábrišová